

Skipafelagið

(Framhald frá 1. síðu)

vega tann neyðuga eginpening-
so illa stóð tá til. Síðan he-
fur Skipafelagið havt stóran
økonomiskan framburð og í
1957 kom »Blikur«, ið sakk í
Grønlandi og seinri árinu hefur
Skipafelagið latið byggja »Bak«
í 1961, »Skúgv« í 1964 og í
1965 komu »Falkur« og nýggi
»Blikur«. Onkur hevur fram-
borið, at Skipafelagið hevur
róta seg inn í fiskiskap, sum
tað einki hevur við at gera, og
at hetta heldur hevur oytt pen-
ing enn vunnid hann, men til
hetta skal eg sambara, at »Bak-
ur« í fjór hevði ein vinning utt-
an rentur og avskrivningar uppá
kr. 600.000., meðan »Falkur«
hevði kr. 194.000.,.

Fyri at koma til støðuna sum
hon er í dag, skal sigast, at síð-
an 1964 hevur vinningurin hjá
Tjaldrinum verið lækkandi,
grunda av øktari kapping, sam-
stundis sum útreiðslurnar eru
munandi hækkaðar, grunda av

at skipið eldist, lónarhækking-
um og tilfukum. Tað er tó ikki
so, at skipið hevur havt beint-
leiðis rakstrarhall, men ivasamt
er, hvussu leingi hetta kann um-
gangast. Samstundis sum rakst-
rarúrslitið versnar, minkar virð-
ið á skipinum munandi og er
tað eitt undur, at so gott boð
er fingið fyri tað. Og verður
skipið ikki selt nú, men biða
verður í 2 kanska 3 ár fæst ikki
meira enn einar 3-4 mill. krón-
ur fyri tað.

Tá er eingin vón hjá Skipa-
felagnum at fara undir tíðar-
hóskandi skip, sum tá kostar
yvir 50 mill. krónur. Tað kann
hvør ið vil skilja.

Einasta vón fyri at Skipafel-
agið framyvir skal vera fott fyri
at rokja tað uppgávu, sum tað
hefur sett sær fyri, at rokja
ferða- og farmasiglingina mill-
um Føroyar og útheimin, er tí
at selja meðan seljast kann. At
selja er ikki, sum Dagblaðið og
Dimma halda seg vita, at gev-

ast, men tvørtur ímóti at halda
áfram við nýggjum amboðum.
Tað hevur ongantið verið ætla-
nin at glopp skuldi verða ætla-
nin at hetta »Tjaldur« var selt
og nýtt var í staðin, og sum
flestu munnu minnast, søkti
Skipafelagið um lógtingsveð-
hald, fyri at fara undir nýtt
ferðamannaskip í augustmán-
aða í fjór, og skuldi nýggja
skipið leverast várið 1968.
Men málið um veðhald fall.

Somu menn, sum nú gremja
seg um, at Skipafelagið svikur
tað fólk ið gjøgnum árinu hava
støðlað tað, vóru teir, ið feldu
veðhaldsmálið.

Skipafelagið vil gera alt fyri,
at einki glopp verður í ferða-
mannasiglingini og arbeiðir nú
fyri at skaffa hóskandi skip.
Síðan Hákon Djurhuus av
løgtinginum herfyri var valdur
í nevndina, hevur Dagblaðið
tvær ferðir skrivað um, hvussu
illa tilstendur hjá Skipafelag-
num, men enn er tað ikki farið
á húsagang og við Harrans
hjálp og eitt sindur av lands-
stýris- og lógtingsvælvild fer tað
heldur ikki.

Oddur Niclasen.

Havnin fær lán úr 60 milj. grunninum

FLEIRI STÓRAR ÚTBYGGINGAR FARA NÚ FRAM Í FØROY-
UM — TUNELLIN TIL SANDVIKAR FARIN Í GERÐ — KOSTN
ADARMETT TIL KR. 4,3 MILJ.

60 miljóna grunnurin hevur havt
fund og givin eru hesi lán til út-
byggingar:

5 miljónir kr. til havnabygging í
Tórshavn.
3,2 milj. til asfalting av lands-
vegum
5,5 milj. til vegagerð — lands-
vegir.

1,2 milj. til útbyggjan av út-
varpinum.

Eftir at viðgera hjá íleggjar-
grunninum eru lánúmsóknir frá
SEV og Telefonverkinum.

Í Suðuroy er nú arbeiðið byrjað
at gera tunnelling millum Hvalba
og Sandvík, henda er kostnaðar-
mett til 4,3 miljónir krónur.

Jordan misti helmingin av heri sínum

Valla nakað land man hava komið
ið so illa burtur úr politisku til-
tøkum sínum sum Jordan.

Einaferð sá tað út til, at onnur
arabarlond fóru at gera álóp á
Jordan, tí tað ikki nóg trúliga
fylgdi Nasser.

Nakrar fáar dagar undan bardag-
anum í Miðeystri, gjørdi Hussain
kongur sáttmála við Nasser.

Tá stríðið var endað segði Hus-
sain, kongur at allir høvdu svikið
Jordan — landið stóð einsamt í
bardaganum móti Ísrael og hevði
ræðulig tap.

Libanesiskur lækni, ið fór til
Jordans at hjálpa teimum særdu
sigur, at Jordan misti millum 1/3
og 1/2 av øllum herfólknum —
dripnir ella særdir.

Jordansku myndugleikarnir hava
sagt frammanundan, at talið av her-
fólki og sivilum, ið dripið varð,
rakk upp um tey 15.000.

Libanesisku lækarnir siga, at á
teim sjúkrahúsum har, hava teir við-
gjørt sær, eru 90 pst. hermenn, og
tá veit ein einki um, hvussu mong
eru dripin ella løstað vestanfyri
Jordanánnu.

Max Catto:

FEIGDARFUGLAR

(Framhald)

So við og við sást, at deyðs-
angistin kom upp í hann. Hann
rætti hendurnar varisliga frá
sær og rordi við hetta bleyta
rundanum hann, og tómoygdu,
mestum barn, ið svansar í vatni.
Og annað var einki at halda
sær uppi við — øll sóu vit,
hvussu onkur ræðulig, áhald-
andi kraft seig hann niðuri.

Men hann var púra stillur,
nøtraði eitt sindur av og á.
Hann leit bønandi upp at okk-
um.

»Lat tað nú vera nakað skjótt«,
segði hann.

»Nú blaka vit tær ein tog-
enda.«

Teir drógu nú Frobisher upp-
aftur — tí tað var eingin nytta
í at lata hann hanga har tá ið
Marcel ikki rann honum — og
Frobisher segði tviðandi, men so
hóvliga: »Vit skulu nokk fáa
teg uppáftur evjuni, áðrenn
tú er sódnaður.«

Ikki var eg vissur í hesum,
men eg ætlaði ikki at lata nakr-
an vita, at eg ivaðist. Tað ljóð-
aði so hulisligt tá ið Marcel
segði: »Eg ætli at tit mugu ha-
va riðið av filum fyri at fáa meg
her uppáftur.« So fór eg
burturfrá, eg var ikki mentur at
standa og hyggja at hesum lög-
na, ræðuliga sjónleiki longur.
Fingu teir ikki beinanvegin fat-
ur á honum, var ikki um at
tala, at so druknaði hann har-
niðri í.

»Vit mugu kunna gera okk-
urt fyri hann?« teskaði fyri-
stöðukvinnan í villareði.

Faðir Doonan hugdi ilskur
at henni. »Sjálvandi.«

»Hann søkkur og ekur burt-
ur frá okkum...«

»Eitt band kann halda hon-
um.« kvetti Charlie hana av
harðliga, men fyri mær ljóðaði
tað, sum at hann líta tiltrúgv
hevði um tað. Eg sá hendur
Frobishers titra. Hann hugdi so
undarliga at svertinginum. Hen-
da sýning hevði skift frá skenti
leiki til sorgarneyð. Mundi Har-

leksleikarin í runudykinum
vita, hvussu hetta fór at taka
seg upp?

Reylandi mál hansara hoyrd-
ist uppum bakkan: »Tað er
ikki mikil tíð út at geva...«

»Gev tol,« rópti faðir Doon-
an.

Teir høvdu strekt eitt band
og gjørt bukt á endan, ið skuldi
vera kasta um herðar Marcells.
»So er alt til reiðar,« rópti Fro-
bisher og tveitti seg niður. Eg
setti meg aftur úti á, og hugdi
niður. Eg var ræðuliga illa heit-
in at siggja, hvussu langt Mar-
cel var ikin — hann sá so lítill
úr niðri hálkandi hallanum, og
nú sást enn og minni av honum
uppundan. Hann var smokk-
aður undir upp á bringuna t-
sjóðandi rununi. Eg slapp ikki
frá at eygleiða rununa, ið av
lavanum longri uppi varð trýst
fram í gjøgnum dalbotnin. Væl
kundi tað henda, at Marcel
varð soðin, áðrenn langt um
leið, hugsaði eg.

Eg stóð og ynskti eftir, at
hevði hann bert kunna latið ver-
ið við at hyggja omaneftir.

»Ver nú púra kúrrur,« segði
Harry Frobisher og herði á.
»Rør teg ikki, vit tveita tað
beint niður í favn tín. «Hann
sveigjaði og buktin fall beint
niður yvir hendur Marcells.
Teir meigjaðu fingrarir fongla-
ðu varisliga eftir tí. Maðurin
var stirnaður av bangilsí so, at
hann var ikki forur fyri at røra
seg. Hann fekk í buktina —
Gud havi lov, fiskurin hevði
tikið, hugsaði eg so glaður.

Við mikið strev fekk hann
armarnar leysar úr rununi og
fór so spakuliga at stinga teir í
buktna. Men aftur forráddu
evjan hann — hon gav seg
omaneftir, og við ørmum og
beinum spraklandi í ørskapi
støðgaði hann ikki fyrr enn
langt, langt niðri í hallanum.
Bandið tottaði í, meðan fingrar
hansara í størstu neyð royndu
at krøkja seg tvørturum tað,
men hendurnar vóru so hálar

nú, at ikki var hugsingur um at
fáa fast. Hann misti takið og
skeytst.

Eg hoyrði, hvussu tað slurk-
aði í hálsi Frobishers; nú vóru
bert høvd og akslar av Marcelli
at siggja, og eg hugsaði við
mær, meðan eg turkaði sveittan
av mær: Hetta er bert at gera
honum pinuna longri.

»Eg fari eftir honum,« segði
Harry Frobisher.

Fyrstøðukvinnan var farin
afturfrá bakkanum; hon skilti
nú, hvussu leikur fór, og hetta
tók henni fast. Hon setti seg
niður ímillum tey sönandi børn-
ini og hon boygdi høvur.

Nú fyrstani fekk eg fatur á
tí, Frobisher segði um, at hann
ætlaði at fara oman, og eg
hoyrði Charlie siga: »Nei!
Harry, tað mást tú ikki gera.«
Men eg hoyrði alt hetta sum í
vaknum dreymi — orð sum
onga meining høvdu.

»Skulu vit kanska ikki hjálpa
honum?«

»Tveir fyr ein,« segði Char-
lie so túrliga, men uttan herð-
ing, »tað nyttar einki.«

»Hvussu, skulu vit tá standa
her og eygleiða hann?«

»Á,« segði faðir Doonan,
»hetta er so tungt hjá tykkum.
Lat heldur meg royna.« Hann
fór at hála togid uppáftur.

»Nei,« segði Frobisher og
koyrði hann burtur. »Tygum
eru ovtungur. Tygum søkka og
drukna.« Faðir Doonan hugdi
niður á sjúka bein hansara,
men Frobisher helt skundisliga
fram: »Hetta kemur bert okk-
um trimum við, beinið havi eg
ikki brúk fyri.« Faðir Doonan
lat ser siga, og Frobisher rópti
á Marcel: Nú komi eg oman
eftir tær.«

Ikki man eg fara at liva inn-
til eg eri 100 ár; men skuldi
tað hent meg, vil eg ongantið
gloyma einkisliga, uppgavandi
málið frá í neðra: »Fáist ikki
við, verið har tit eru.«

»Eg komi beinanvegin.«

Og aftur hoyrdist mál Mar-
cells, pint og klagandi sum frá
fugli, ið innistongdur er í búri
allar ævur: »Verið í frið har tit
eru.«

(Framhald)

Guy Mollet í øðini um franskan politikk

Franski sosialistaleiðarin Guy Mollet, sum var forsætisráðharri undir
fransk-bretska uppleggjini undir Suezkreppuni í 1956, finnst harð-
liga at franska politikkinum í Miðeystri

Mollet segði, at Frankaríki hevði
ikki staðið aftanfyri skyldur sínar
frá 1957, sum segdu, at landið
skuldi tryggja Ísrael frælsa sigling
eftir Akaba-vikini. Hann gekk eis-
ini ímóti stjórnarfrágreiðini um, at
tað ikki var greitt, hvør av portu-
num tað var, sum leyp á.

* ing, hvør lat hitt fyrsta skotið
* av.
Kanningar í Frankaríki visa, at
52 pst. av fólkinum heldur við Ís-
rael, men bara 2 pst. við teimum
arabisku londunum, 27 pst. eru
uttanveltað og 13 pst. hava onga
meining.

* — Tað er eingin ivi um, hvør
* leyp á. Tá Egyptaland stongdi
* Tiranundið og jakstráði ST-
* hermeginu burtur frá Sharm el
* Sheik, gjørdi tað seg sekan í
* álópi. Tað hevur ongan týdn-

59 pst. styðja uttanveltaða poli-
tikk de Gaulles, 35 pst. meina
at Frankaríki skal senda hernaðar-
liga hjálp til Ísrael, men bara 1
pst. av fólkinum hevur hug at
styðja arabarlondini hernaðar-
liga.

Skrivstovufólk

fær pláss á skrivstovu Føroya Fiskimannafelags straks
ella seinni. Skrivlig umsókn við møguligum prógvum
og lónarkrøvum at senda til

FØROYA FISKIMANNAFELAG

Bátar

sum ætla at luttaka í róðrlum á Vestanstevnuni sun-
nudagin 9. juli, mugu siga frá til nr. 82 ella nr. 2 í
Vágum innan mikukvöldið 5. juli.

VESTANSTEVNUNEVDIN